

Îsâ (a.s.) ve Nübüvveti

﴿ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ تَنْ فَيَكُونُ ﴾
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :
« أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَالْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ
لِعَلَاتٍ، أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ »

Muhterem Kardeşlerim!

Âdem (a.s.)’dan son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)’e kadar tüm peygamberler buldukları topluma rehber olarak gönderilmişlerdir. Allah’tan aldıkları vahiy doğrultusunda insanlara emir ve yasakları beyan etmişler, doğruyu, iyiyi, hakikati öğretmiş, ahlaklı birey olmayı ve Allah’a kul olmayı tebliğ etmişlerdir. Toplumsal adaletin sağlanması için zayıfların hakkını gözetmeyi, kadınlara emanet bilinciyle sahip çıkmayı, zinaya yaklaşmamayı, azgınlık ve fenalıktan uzak durmayı emretmişlerdir. İşte Îsâ (a.s.) da gönderildiği toplumda bu doğrultuda peygamberlik yapmıştır. Kur’ân-ı Kerîm’de zikredilen dört asil aileden Âl-i İmrân’a mensup olan iffet abidesi Hz. Meryem’den mucizevi bir şekilde babasız doğmuştur. Tıpkı Âdem (a.s.)’da olduğu gibi bu oluş ve doğuş Allah’ın bir mucizesidir. Yüce Mevlamız bu mucizeyle ilgili, “**Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) Îsâ’nın durumu, Âdem’in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona ‘ol’ dedi. O da hemen oluverdi. Allah ‘ol’ dedi o da hemen insan oluverdi.**”¹ diye buyurmuştur. Hz. Meryem validemizin rahminde taşıdığı bu mucize hem kendisi için büyük bir imtihan hem de insanlara iman ile küfür arasında bir tercih sunmuştur.

Aziz Kardeşlerim!

Îsâ (a.s.)’a 30 yaşlarında nübüvvet vazifesi verilince hemen kendine vahyedilenleri kavmine bildirmek suretiyle canla başla çalışmıştır. Kavmini, sadece Allah’ı yaratıcı olarak bilmeye ve sadece Ona kulluk etmeye davet etmiştir. O, Allah’a ve ahiret gününe iman etme ve salih amellerde bulunma noktasında ilahî çağrılarda bulunmuştur. Kavmine, kendisinden önce Mûsâ (a.s.)’a verilen Tevrat’ı tasdik ettiğini tebliğ etmiştir. Fakat kavmi ona iman etmemiştir. Bunun üzerine İsrailoğullarının inanması için mucizeler göstererek ölümcül hastalığa yakalananları tedavi etmiş, ölüleri diriltmiş, körlerin gözlerini açmıştır. Ancak bunca mucizelere rağmen kavmi bunu büyü olarak görmüş ve davetini kabul etmemiştir. Bunun üzerine Hz. Îsâ onların inkârlarını sezince “**Allah**

yolunda yardımcıları kim?’ dedi. Havariler, ‘Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah’a iman ettik. Şahit ol, biz Müslümanlarız.’ dediler.”²

Her Peygamber gibi Îsâ (a.s.) da kavmiyle imtihan olmuş, canı pahasına da olsa bu kutlu yoldan taviz vermemiştir. Allah Teâlâ Kur’ân-ı Kerîm’de “**Hani Allah şöyle buyurmuştu: ‘Ey Îsâ! Şüphesiz, senin hayatına ben son vereceğim. Seni kendime yükselteceğim. Seni inkâr edenlerden kurtararak temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar küfre sapanların üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır. Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim.**”³ diyerek onu kendi katında muhafaza etmiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Hz. Îsâ (a.s.) Allah’ın kulu ve resulüdür şüphesiz geriye mücadelesi mirası kalmıştır. Allah tarafından gönderilen her peygamber gibi o da toplumsal huzurun ve adaletin tesisi için mücadele etmiştir. İnsanları azgınlıktan ve fenalıktan, aşırıya gitmekten menetme gayesi gütmüştür. Şüphesiz tüm peygamberler farklı asırlarda bulunmalarına rağmen aynı dini tebliğ etmiş ve aynı davet vazifesinde bulunmuşlardır. Nitekim Efendimiz (a.s.) “**Ben dünya ve ahirette insanların Meryem oğlu Îsâ’ya en yakın olanıyım. Peygamberler, anneleri ayrı, babaları bir kardeşlerdir; dinleri de birdir.**”⁴ diyerek bu konuya dikkat çekmiştir.

Muhterem Kardeşlerim!

Yarın 31 Aralık. Miladi takvime göre bir yılı geride bırakmış olacağız. Yarın ahirette hesaba çekilmeden kendimizi bu dünyada hesaba çekmeliyiz. Peygamberlerin de zahit ve mütevazı olarak yaşadığı bu dünyada gayri ahlaki bir biçimde kutlama yapmayalım. Müslüman için bu gece ve diğer geceler arasında fark yoktur. Her günü ve her anı lehimize çevirecek amellerde bulunmamız gerekir. Şimdiye kadar yaptıklarımızı gözden geçirelim, geri kalan hayatımızla ilgili bilinçli kararlar alalım, kendimize faydalı hedefler edinelim. Ailemizi şubelerimizde icra edilen maneviyatın olduğu programlara teşvik edelim. Çocuklarımıza peygamberlerin kutlu hayatlarını ve mücadelelerini anlatalım. Mevlam bizlere, peygamberlerin verdiği bu kutlu mücadelelerden ders almayı, onların bizlere bıraktığı mirasa sahip çıkmayı,

¹ Âl-i İmrân suresi, 3:59

² Âl-i İmrân suresi, 3:52

³ Âl-i İmrân suresi, 3:55

⁴ Buhârî, Enbiyâ, 48

hayatımızın tamamında İslam'a uygun bir hayat yaşamayı nasip eylesin.